



Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet  
Postboks 8036 Dep  
0030 Oslo

### Høringsuttalelse til forslag til bosettingsordning for flyktninger med mål om raskere bosetting

Vi viser til departementets høringsbrev av 31.1.2011 med vedlegg.

**Vi tilrår at Fylkesmannen gis en formalisert meklerrolle mellom IMDi og kommunene i de tilfeller kommunene i et fylke ikke blir enige om mottak av flytninger. Vi frarår at Fylkesmannen gis myndighet til å tilvise flytninger til kommunene.**

Fylkesmannen i Vest-Agder har gått gjennom høringsbrevet og vil knytte noen kommentarer/uttalelser til pkt. VI og VII. Vi har til pkt. VI gjengitt forslagene i høringsbrevet og knyttet våre kommentarer til det enkelte forslag.

#### VI. Forslag til endringer i dagens ordning

1. *"Nasjonalt utvalg for mottak og bosetting av flyktninger" fastsetter hvor mange flyktninger kommunene totalt skal anmodes om å bosette kommende år, og fordeler behovet fylkesvis*

Vår kommentar: Dette er i samsvar med dagens ordning, og vi tilrår at forslaget legges til grunn ved en ev. endring av bosettingsordningen.

2. *Fastsettelsen fra nasjonalt utvalg oversendes KS i fylket som lager forslag til fordeling på kommunene i fylket med IMDi som sekretariat*

Vår kommentar: Vi mener dette er en riktig endring, og slutter oss derfor til forslaget om at KS i det enkelte fylke utarbeider forslag til fordeling på kommuner med IMDi som sekretariat. Vi slutter oss også til presiseringen om at det i anmodningsbrevet til kommunene må framgå at kommunene ikke kan knytte vilkår til sine vedtak.

3. *Dersom alle kommuner i et fylke er enige i forslaget til fordeling, gjennomføres bosetting deretter. Dersom det er uenighet om fordelingen innen et fylke, innkaller Fylkesmannen i det angjeldende fylke kommunene som er blitt anmodet om å motta flyktninger, til et møte om saken for at kommunene i fylket skal bli enige om fordelingen*

Vår kommentar: Dette forslaget innebærer i praksis at Fylkesmannen får en meklingsfunksjon. En slik meklingsfunksjon og meklerrolle er velkjent for Fylkesmannen også på andre forvaltningsområder, bl.a. plansaker etter plan- og bygningsloven (PBL). Like viktig er at det er forstått og akseptert av kommunene at meklerrollen er en sentral rolle for

Fylkesmannen i gjennomføringen av nasjonal politikk på områder hvor kommunene er iverksettere. Vi mener formuleringen i pkt. 3 bør endres til:

**Dersom alle kommuner i et fylke er enige i forslaget til fordeling, gjennomføres bosetting deretter. Dersom det er uenighet om fordelingen innen et fylke, innkaller Fylkesmannen i det angjeldende fylke IMDi og kommunene som er blitt anmodet om å motta flyktninger, til et meklingsmøte. Fylkesmannen gjennomfører mekling med sikte på at kommunene i fylket skal bli enige om fordelingen. Dersom meklingen ikke fører fram, sender Fylkesmannen sitt forslag til fordeling til Barne- likestillings- og inkluderingsdepartementet til endelig behandling.**

4. *Dersom kommunene i et fylke ikke blir enige, avgjør Fylkesmannen i fylket fordelingen. Fylkesmannen gis da rett til å tilvise flyktninger til kommunene som plikter å motta den enkelte flyktning*

Vår kommentar: Den overordnede målsettingen for de foreliggende forslagene må være å bidra til å sikre god integrering av flyktningene i kommunene. Forslaget om å gi Fylkesmannen tilvisningsrett dersom meklingen ikke fører frem, antas ikke gunstig hvis hovedhensikten er å fremme integrering. Dersom Fylkesmannens mekling ikke fører frem, vil det være bedre at en instans som ikke har deltatt i meklingen avgjør saken, slik systemet er etter PBL. Den som innehar meklerrollen, bør ikke selv kunne avgjøre saken dersom meklingen ikke fører frem. Mekleren vil lett kunne mistenkes for ikke å være aktiv nok i meklerrunden dersom vedkommende likevel selv avgjør saken i annen hånd. Dersom Fylkesmannen gis tilvisningsrett, vil antakelig målsettingen om hurtigere bosetting kunne oppfylles, men kommunene stimuleres neppe til bedre integreringsarbeid gjennom en påtvunget ordning. I tillegg er neppe Fylkesmannen den instans som har den beste kompetanse mht hvilke krav som stilles til vellykket integrering.

**Vi frarår derfor at Fylkesmannen gis en slik tilvisningsmyndighet og tilrår at dette pkt. utgår i en ev. ny bosettingsordning.** Vi mener Fylkesmannens myndighet på dette forvaltningsområdet skal avgrenses til en formalisert meklerrolle, jf. våre kommentarer til pkt. 3 over.

5. *Fylkesmannens tilvisningsrett skal bare brukes dersom staten anser det nødvendig for å klare å bosette det antall flyktninger det er behov for.*

Vår kommentar: Vi frarår at Fylkesmannen gis tilvisningsrett, jf. kommentarene foran. Dersom det imidlertid vedtas at Fylkesmannen skal gis tilvisningsrett, slutter vi oss til dette forslaget.

6. *Fylkesmannen skal søke å unngå bruk av tilvisningsretten til kommuner som kan vise til tungtveiende grunner for å reservere seg mot å ta i mot flyktninger*

Vår kommentar: Vi frarår at Fylkesmannen gis tilvisningsrett, jf. kommentarene foran. Dersom det imidlertid vedtas at Fylkesmannen skal gis tilvisningsrett, slutter vi oss til dette forslaget.

7. *Kommunene skal gis rimelig tid (inntil 3 måneder) til å forberede seg på å motta flyktningene de er blitt enige om å bosette eller er blitt tilvist*

Vår kommentar: Vi slutter oss til dette forslaget.

8. *Dersom kommunene innen 3 måneder etter at de har mottatt oversikt over hvilke flyktninger de skal bosette, ikke har skaffet bolig til disse, kan integreringstilskuddet bli avkortet i en størrelsesorden tilsvarende statens utgifter til opphold i mottak eller omsorgssentre*

Vår kommentar: Vi slutter oss i hovedsak til dette forslaget, men mener det må kunne åpnes for at kommunene kan søke om å få utsatt denne fristen ut over 3 måneder dersom kommunene kan legge fram dokumentasjon som tilsier en fristforlengelse.

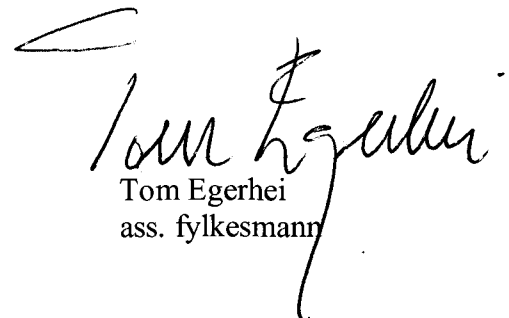
9. *I tilfeller hvor Fylkesmannen benytter sin tilvisningsrett, skal den enkelte ha rett og plikt til introduksjonsprogram, på linje med de som er bosatt når kommunene selv blir enige om fordelingen. Det samme gjelder tjenester etter sosialtjenesteloven og etter lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen*

Vår kommentar: Vi slutter oss til dette forslaget.

## **VII. Økonomiske og administrative konsekvenser av endringer i ordningen**

Vi tilrår ikke at Fylkesmannen gis tilvisningsmyndighet. Dersom vårt forslag følges opp, kan vi ikke se at endringene som ordningen innebærer, får slike følger for Fylkesmannen at det tilsier økte ressurser til disse oppgavene. Dersom det imidlertid blir vedtatt at Fylkesmannen skal gis tilvisningsmyndighet, vil det være en ny oppgave for Fylkesmannen. Dette vil kreve ressurser til oppbygging av kompetanse hos Fylkesmannen, samt ressurser til å gjennomføre den nødvendige saksbehandling. Det pekes i høringsbrevet på at dette ressursbehovet kan løses innenfor de samlede budsjetttrammene til fylkesmannsembetene og IMDi. Vi finner denne formuleringen svært uklar, og ber om at dette blir klargjort i det videre arbeidet med ev. endringer i ordningen.

  
Ann-Kristin Olsen

  
Tom Egerhei  
ass. fylkesmann